U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **B. A. D.,** právně zast. JUDr. Radanou Pekárkovou, advokátkou se sídlem Brno, Hlinky 142a, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 28. 11. 2006, č. j. 56 Az 307/2006 - 12,

t a k t o :

I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Odměna advokátce JUDr. Radaně Pekárkové **s e u r č u j e** částkou 2400 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Brně, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 6. 10. 2006, č. j. OAM-1099/VL-09-ZA09-2006. Tímto rozhodnutím byla zamítnuta jako zjevně nedůvodná jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu). Krajský soud žalobu odmítl podle § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), neboť stěžovatel v soudem stanovené lhůtě neodstranil vady žaloby a současně se jednalo o takové vady, které bránily pokračování v řízení.

Ze soudního spisu vyplynulo, že stěžovatel v kasační stížnosti (datované dnem 29. 12. 2006) uvedl jako místo svého pobytu: V.19, B. Písemnost tam doručovanou však pošta vrátila s tím, že zvonek není označen a objekt je uzamčený. Krajský soud proto požádal o doručení písemnosti Policii ČR, která na uvedené adrese vykonala několik místních šetření a přípisem ze dne 20. 2. 2007 soudu sdělila, že se stěžovatel ani jeho matka na této adrese nezdržují a jejich další adresa není policii známa. Rovněž v databázi Ministerstva vnitra byla jako poslední stěžovatelova adresa uvedena V. 19, B. Krajský soud proto ustanovil stěžovateli usnesením ze dne 22. 2. 2007 opatrovníka a věc předložil Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Zdejší soud však nemohl o kasační stížnosti věcně rozhodnout a řízení o ní musel zastavit. Podle § 47 písm. c) s. ř. s. totiž soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní

zákon. Podle § 33 písm. e) zákona o azylu, soud řízení zastaví, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany (žalobce, zde stěžovatel) se nezdržuje v místě hlášeného pobytu a jeho změnu soudu neoznámil.

Jak vyplynulo ze soudního spisu, stěžovatel se v místě hlášeného pobytu (na adrese: B., V. 19) nezdržuje, jeho změnu soudu jeho zákonná zástupkyně neoznámila a neučinila tak ani ve vztahu k Policii ČR. Nejvyšší správní soud tak dospěl k jednoznačnému závěru, že byly naplněny zákonné podmínky stanovené v § 33 písm. e) zákona o azylu, a proto v souladu s ustanovením § 47 písm. c), § 120 s. ř. s. řízení o kasační stížnosti zastavil.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

Stěžovateli byla pro řízení o kasační stížnosti ustanovena zástupcem advokátka; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7, § 120 s. ř. s.). Ustanovená advokátka dne 6. 2. 2007 nahlédla do soudního spisu a přípisem ze dne 16. 2. 2007 požádala soud o sdělení místa pobytu stěžovatele, resp. jeho matky, s tím, že na soudem uvedené adrese se tato nezdržuje. Vzhledem k tomu, že soudu nebylo známo místo pobytu stěžovatele ani jeho matky, nemohla proběhnout první porada s klientem, kterou považuje § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb. za nedílnou součást převzetí a přípravy zastoupení, jakožto úkonu právní služby, je-li zástupce ustanoven soudem. V dané věci však tuto první poradu více než dostatečně nahrazuje advokátčino nahlédnutí do soudního spisu a rovněž její nezpochybnitelná snaha stěžovatelovu matku kontaktovat. Soud proto určil odměnu advokátky částkou 1 x 2100 Kč za jeden úkon právní služby – převzetí a příprava věci a 1 x 300 Kč na úhradu hotových výdajů, v souladu s § 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 11 odst. 1 písm. b), § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění pozdějších předpisů, celkem 2400 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. srpna 2007

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu